

22

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	853-03-14
дата	20.03.1998 г.

10.25
v 7.

ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА

СТ А Н О В И Щ Е

на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията

ОТНОСНО: Определение на Конституционния съд от 5.03.1998 г., с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. N 5/98 г., за установяване на противоконституционност на § 14, т. 5, б."а" от Закона за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания /ДВ,бр.11/98г./.

На заседание, проведено на 12.03.1998 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди искането на група народни представители по к.д. N 5/98 г. на Конституционния съд, за установяване на противоконституционност на § 14, т. 5, б. "а" от

Закона за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания /ДВ,бр.11/98г./.

Становището на Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията е, че искането на Л.Корнезов и група народни представители за обявяване на противоконституционност на § 14, т. 5, б."а" от Закона за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания /ДВ,бр.11/98г./, е неоснователно.

Не може да има нарушение на конституционна норма, когато не съществува. Както в Конституцията на Република България, така и в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание не съществуват норми, които да регламентират действията на Народното събрание в случай на допуснатата техническа грешка.

Въпросите относно тълкуването на нормативните актове са уредени в чл. 46 и сл. от Закона за нормативните актове. Тези норми уреждат както аналогията на закона, така и аналогията на правото.

В тази насока би могло да се тълкува по аналогия чл. 70 от ПОДНС, според който след първо гласуване вносителят може да оттегли законопроекта си с решение на Народното събрание. По аргумент на по-силното основание с гласуване на Народното събрание би могло да се поправи и техническа грешка.

Подобно право е дадено на съда, който според чл. 192 от Гражданския процесуален кодекс може да поправи фактическа грешка в решението си дори по своя инициатива /без искане на страните по делото/.

Всичко това, тълкувано в светлината на чл. 1, ал. 1, чл. 4, ал. 1 и чл. 8 от Конституцията на Република България дава основание да се счита, че Народното събрание може да поправи фактически грешки след второто гласуване на закона.

Не може да се говори и за нарушаване на правата на Президента на републиката. Подобно нарушение би могло да има единствено ако президентът беше упражнил правата си по чл. 101 от Конституцията на РБ, а Народното събрание е гласувало поправката след това.

19.03.1998 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:

/Светослав Лучников/